

Shiba inu

8 uker gamle valper

Av Christen Lang

Shiba inu – eller shiba ken som den også kalles i Japan, er den minste av de nasjonale japanske hunderasene. Man tror at rasen har innvandret fra Sør-Øst Asia til Japan i førhistorisk tid. I ruinene fra Jomon-epoken, 500 år før Kr., er det funnet skjelett av hunder som er helt lik de Shiba som finnes i dag.

I Japan har det i alle år eksistert hunder av spisshundtype. I nord var hundene noe større enn de sør i landet. Hunder som bodde i trakter der tilgangen på føde var god, ble større og utviklet en sterk kampvilje. Disse hundene ble brukt til bl.a. jakt på bjørn og villsvin, og også til hundekamper som i sin tid var en utbredt sport i Japan. I dag kjenner vi disse hundene som akita inu, Japans nasjonale hunderase.

I fjelltraktene ble de middels store og mindre hundene brukt. Disse var smidigere og hadde et utpreget jaktinstinkt.

Kishu, shikoku og hokkaido hører til de middels store rasene. Shiba er altså den minste av rasene. Den har hovedsakelig blitt brukt til jakt på småvilt og fulg, men jegerne i fjellene brukte den også til å trekke utstyr og bytte.

I hjemmet er rasen en flink vakthund.

Rasens navn kan bety flere ting. Shiba anvendes ofte om små ting, men det kan også ha sammenheng med at hundene lett tar seg frem gjennom små busker. En tredje forklaring kan henge sammen med fargen; liten rød hund. På Nagane-dialekt betyr shiba inu; liten hund.

I hjemlandet

Shiba er i hjemlandet en meget ettertraktet jakthund. Den er hurtig, utholdende, modig og lærevillig. I dag er rasen også meget utbredt og populær sel-

skapshund. Den har en passe størrelse, er rolig, meget renslig og bjeffer lite.

En shiba er meget trofast og sterkt knyttet til sin familie. Den skal være noe reservert ovenfor fremmede.

Det var for ca. 60 år siden at hundentusiaster i Japan virkelig begynte å interessere seg for rasen.

I 1928 ble den japanske foreningen for nasjonale raser (Nippon) grunnlagt, og i 1934 ble den første landsomfattende hundestillingen arrangert. Dette førte til at interessen for rasen økte ytterligere.

Under 2. verdenskrig ble det nesten umulig å ha hund i Japan og stammen gikk derfor sterkt tilbake. Etter krigen var det stor uro i landet og derfor behov for gode vakthunder. Dette førte til at Nippon gjenoppsto, og den Japanske Kennelklubben JKC, ble stiftet.

Bestanden var liten, men man gjorde et stort arbeid for å redde rasen og samlet inn de beste hundene for å få rasen på føte igjen. De siste 40 år har rasen hatt en stadig økende popularitet.

I dag er det ikke uvanlig med fra 500 til 1000 deltagende hunder på en spesialutstilling.

Til utlandet

De siste årene har rasen også blitt stadig mere utbredt i utlandet. I USA ble

den første shiba importert allerede i 1954, men det var først i slutten av 70-årene at rasen virkelig ble populær. I dag er det ca. 500 shiba i USA og interessen for rasen er stor.

Det var da også en shiba; Ch Taka's Just Bold N Brassey, som ble Amerikas mestvinnende hund i gruppen «Rare breeds» (sjeldne raser) i 1988. Beklageligvis er det en del uenighet omkring rasen i USA. Dette går på hvilken standard som skal benyttes. De fleste ønsker å følge standarden i rasens hjemland, men det er også noen som vil «amerikanisere» den. Dette har ført til at det i øyeblikket er 3 forskjellige raseklubber i USA.

Rasen er foreløpig ikke anerkjent av den Amerikanske Kennelklubben, så de fleste amerikanske oppdrettere er medlem av den Japanske Kennelklubben og registrerer sine valper der, i tillegg til i sin respektive nasjonale raseklubb.

Shiba er også etablert i Mexico og Canada. I Australia er det foreløpig kun noen få hunder.

I Europa, ble de første hundene importert til Sverige i 1972 av Inga og Bror Carlsson, Kennel Manløten. De har gjort meget for rasen i Norden, og har også eksportert en del hunder. De har importert ca. 20 hunder fra Japan og hatt mange toppvinnere av eget oppdrett. Den mest kjent av disse er Manløtens Tomodati.

CHRISTEN LANG
Lille Breivik
N-5307 ASK, Norge
Tlf. 05.14 94 65

Ellers er det vel deres japanske import Benikatsura of Dairy Farm, som ble champion of champions (alle raser) i Sverige i 1987, som de siste årene har gjort mest reklame for rasen.

Også i Italia har rasen vært etablert i en del år. Kennel del Wasabi, G. Chiera og D. Rørlich, har importert hunder fra Japan.

I resten av Europa er rasen ny, men den er etablert i de fleste land. I Storbritannia ble de første hundene importerte fra USA i 1985 av Kath og Gerald Mitchell - Kennel Kiskas.

Rasen er på kort tid blitt meget populær, akkurat som akitaen i sin tid. De fleste importene er fra USA, men også en del fra Japan.

Det er allerede ca. 150 hunder i England og en egen klubb for rasen er nylig startet.

Til Norge

Til Norge kom den første hunden i 1987 importert av undertegnede. Vi har i dag 14 shiba i landet. To er importert fra England og seks fra Sverige, og i løpet av de to første valpekull født i

Norge med tilsammen seks valper. Så rasen kan vel dermed sies å være etablert.

Med sin tette pels er det en rase som passer utmerket i vårt klima, som ikke er ulikt klimaet vi finner i fjellene i Japan.

Shiba er en kort rektangulær spiss-hund med velutviklet muskulatur. Hodeformen er (sett forfra) åttekantet, med bred, flat skalle og meget godt utviklede kinn. Nakken skal være kraftig.

Øynene er mørke med mandelformede øyenåpninger. Ørene er små og trekantformet, og godt fremoverrettede i fortsettelse av nakkelinjen. Halen er høyt ansatt og bæres buet over ryggen. Hunden er moderat vinklet. Pelsen har en meget tett underpels og kort rett overpels. Fargen er rød, viltfarget (rød med sorte dekkhår), og black and tan med hvite kinn.

Temperamentet er utpreget vennlig, men noe reservert mot fremmede. Stolthet er rasens viktigste kjennetegn ifølge den japanske standarden.

NKK-AVD ADRESSER

AVD AGDER: H Werner Hagen, Pb 1058, 4602 Kristiansand S., tlf. 041/76 857. (Postnr. 4400-4419 og 4421-4994).

AVD BUSKERUD: Pb 53, 3472 Bødalen, Kåre Berntsen, Leksvollvegen, 3570 Ål, tlf. 067/81474. (Postnr. 3000-3051 og 3300-3648).

AVD HEDMARK/OPPLAND: Per Halmrast, 2865 Skrukli, tlf. 061/28 193. (Postnr. 2100-2145, 2190 og 2200-2993).

AVD HORDALAND: Torunn Urheim, Ole Irgensvei 13, 5019 Bergen, tlf. 05/31 69 82. (Postnr. 5000-5476, 5520-5539 og 5580-5999).

AVD MØRE OG ROMSDAL: Barbro Myrseth Gjerde, Pb 729, 6001 Ålesund, tlf. 071/35 509. (Postnr. 6000-6995).

AVD NORDLAND: Per Stølan, Ramstad, 9441 Fjellidal, tlf. 082/38 767. (Postnr. 8000-8994 og 9440-9444).

AVD OSLO/AKERSHUS: Trygve Heyerdahl jr., Eddavn. 18 b, 0385 Oslo 3, tlf. 02/14 74 17. (Postnr. 1300-1499, 1540-1559, 1830-1849, 1900-1949, 1951-2099, 2150-2189 og hele Oslo).

AVD ROGALAND: Torbjørn Stor-slett, Pb 15, 4001 Stavanger, tlf. 04/65 13 53. (Postnr. 4000-4399, 4460-4469, 5500-5519 og 5540-5579).

AVD TELEMARK: Hans Hoff, Marcus Thranesgt. 27, 3700 Skien, tlf. 03/52 43 34. (Postnr. 3650-3994).

AVD TROMS/FINNMARK: Pål B Johnsen, Pb 975, 9401 Harstad, tlf. 082/73 848. (Postnr. 9000-9438 og 9445-9991).

AVD TRØNDELAGE: Per H Nymark, Hans Finnesgt. 20 A, 7045 Trondheim, tlf. 07/52 13 71. (Postnr. 7000-7994).

AVD VESTFOLD: Edith Strande Jørgensen, Pb 106, 3201 Sandefjord, tlf. 034/63 893. (Postnr. 3060-3073, 3075-3299 og 3646).

AVD ØSTFOLD: Marit Sunde, Kubo, 1820 Spydeberg, tlf. 09/83 76 73. (Postnr. 1500-1892 og 1950).

TID OG STED FOR AVDELINGENES ÅRSMØTER BLE OFFENTLIGGJORT I HUNDESORT NR 1/90 SIDE 5 UNDER DEN ENKELTE AVDELINGS ADRESSE.